Ovinó Madonnám! Magyarok Istenének – Királyok Királyának Királya!
A mélységből kiáltunk hozzád, szívünk aggodalom ólomsúlyával
szakítja most keblünktől a fohászt. Az Erkölcsi Erőnek ugyanis Te
Kinek akaratodra mozdult az egész mindenség, a világegyetem be-
láthatatlan mélyében forgó égitestek örök pályafutását éppúgy
mint a reánk előtt hervadó fűszál halódását a Te törvenyed
szabja meg, s a Te szellemed korlátlan hatalma intézi az emberiség
egyetemének történetét éppúgy, mint az egyes emberpárok sorsát.
A Belőled áradó szigorúságtól félve alól nem vonhatja ki magát
büntetésül e földön senki, semmi. A mi erőnk egyedül az, hogy
erőnknek mondja az élettelen anyagba áramlott lelkeket, melyek erőnyer-
hető szikrapontjait ad a virágoknak, táplálóvá válnak ragyogó a bi-
zalomszemből és irántunk iránt nélkül rejtik a szilaggal milliónyi a vitézőbb
arcélétől, hogy egymásba illő szerves öntevőpanájat okozzanak. A mi
erőnk szavunk erőtlen erőnek mondja az emberben élő lelket,
melytől képmásodra alkottad a föld fiát, ok ki világelkedvel lélek
lúdra fenekestami a tiszta viharszélben szárnyaló szilaggal közöttünk mert
nem alkottad az embert is úgy, hogy csak az erőtlen erő vezérelje a
földi pályán, hogy minden lépés csak béke, minden gondolata csak
igazság, minden érzése csak szeretet, minden tette csak áldás legyen?
Igazságot adja szakaszunkra e kérdést, hiszen megkísérelted próféteidi
által, hogy az emberek erőtlen lénnyé kell válnia, s azzá csak úgy lehet,
ha önmaga válaszolja az utat, melyet tökéletesítésére vezet.
Te kibizled kijelentett törvenyeidet a fényporokat, miknek világos-
ságában üdvösége ugyan kalauzolt az embert, de megmondottad azt
is, hogy tiszteletben s halál ugyan kerül az, ki elszakadva kebletében az
állatod belélehelt erőtlen erőt. És a Te végtelen igazságodban
egy napot jelentett ki az eszkatonban, hogy magunkban szálltva el-
mélkedjünk s vizsgálgassuk útainkat, vajon az élet, vagy a halál
ugyan járunk-e, hogy belélegzett kibántatt, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ az erőtlen megkívelyeztetésége óvatosságtól a Te kezedben
minden elhagyó zárgó szeretettel befogadó ölébe menekülünk. Most
bekörülött hozzánk a szárnyas nagy napja, melyen ítéletet mondsz
felettünk, Te az Erkölcsi Erőnek, mi fotottunk ki bűneink tudatá-
ban meglátva állunk Előtted. Istenünk, vezérlő kivek szerint bosszú-
natot adó bűntudattal járul szívedé elé, ki büntető ostorodat
végigszenvedtétek a világon s ömlésére tengerszi vér szétted és vége-
tetlen czáte fenyegek. Az emberiség bűneinek hatalmas gyülekezete
a gyilkos erőnek szerzett mérőónak, ok mily napok a bűnös ha-
ekkora napjai szabtak ki engesztelődésül. Tudtunk-tudtunk za
vagy gatásának elkerülése miatt be nem telkes akarunk
jelénül, hogy megtérő szívvel óhajtjuk jőni azt az utat, melyen
irgalmadba fogadó megtérvel szeretnéd. Mindenhatóbb
Isten, ki egyszer örömvizet borsájtottál a földre, hogy elpusz-
títsad a bűnös nemzedéket, a bűntudattól világszívja fotott megtér-
tet, hogy többé nem fogod az embert miatt a pusztulás által vége-
zésére a földre, mert hiszen már bűnre utó hajlamot kor magá-
val a világba az ember, nézz körül a világodban, melyet vérözön
borít, mikor bocsásod már ki a béke galambját? Vétkeztünk
vétkeinktől más megszenvedtünk; Ábrahám apánk egyetlen fiát
akarta feláldozni, hogy az áldozat érdemében megváltást nyerjen
a világ, de Te nem kívántad még az egyetlen áldozatot sem, mert
ok kránk, hány szülőnek nem egy, de több fia is vérzett már el
a harc oltárán, kiontott vérünk áldozatának tüzénye nem szállt
trónod elébe? Ha vétkeztünk, miért nem szóltad bűnelő villámod-
dal a vétkest, miért vitetted vágóhidra az emberiség egyszerű, a lelke
ragyogó ifjúságot, melyt még nem ízesült a bűn tudatára? Szentséges
Zsidó Atyánk, Királyok hatalmas Királya, tedd meg nekünk szent nevedért,
hiszi Te vagy az Igazság, Te vagy maga az Igazság, Te vagy a Szeretet, Te
vagy a Béke. Ne értünk, de tedd meg szent nevedért, hogy mielőtt vége
lesz erőzedem diadalmas vége óhajtsa a magyar Korona, amelynek oltárai
van a legszentebb szabadságnak örülhessenek a Te kivedi kiszen
ming e földtelen ország, ahol oly biztonságban élne a Te megszá-
mlaszthatott néped, mint a magyar földön, oly szabadon vehessék szívain
a Te nevedet, mint édes hazánkban, ok szétszórt vezérlő kivedre

és szabadítsd fel az áldozat vonzóit mielőtt a szépen aggodalom lelkelegyező bilincseiből. A mélységből kiáltunk hozzád bocsásd meg mind ellened vétettünk, örszavaszatával lépünk a megfiú ujjára, erős akaratod óhajtjuk követni Benned az Erkölcsi Eszmeinyt, adj erőt, hogy el ne lankadjunk, kitartást, hogy meg ne roskadjunk a jónak követésében, és tekints kegyesen fáradalmaiban megfiztatt lelkünk örökös fogadalmára s hadd leljen visszhangot könyörgő fohászunk áldó szóratalban: Ki béklt test a magasságban, béklt teremt mikamadtt a földön is, Ki szeretet ingatmával bocsátmag kibát is vétkek szeretet áldását veszi, béke isteni áldása és harántba.

Amen

1914. IX/30

Ivan Kippus

Ven/2/035